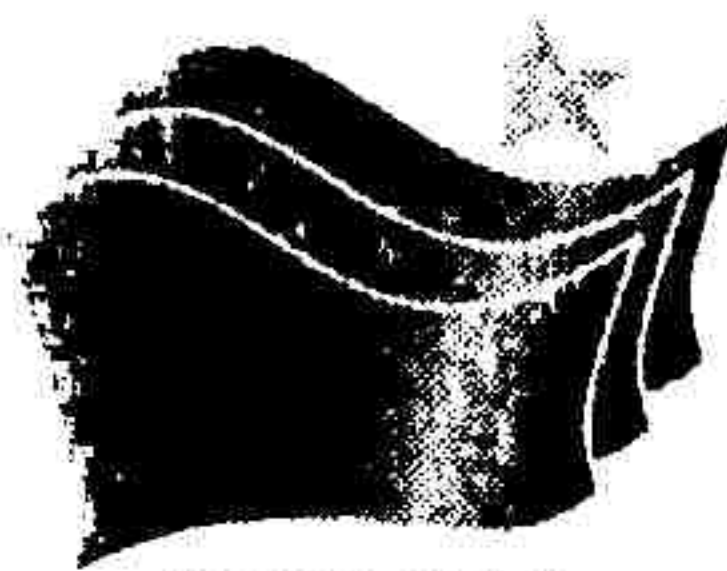

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	1060
Ημερομηνία καταθέσεως	11-7-14

Αθήνα, 11 Ιουλίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη
- Οικονομικών

Θέμα: Προκλητική η παράνομη υπέρβαση του ανώτατου δεκαοκτάμηνου ορίου διοικητικής κράτησης αλλοδαπών, κατά παράβαση του Συντάγματος και της διεθνούς, ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας και νομολογίας και των ελληνικών δικαστηρίων, από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη

Η παράνομη υπέρβαση του ανώτατου δεκαοκτάμηνου ορίου διοικητικής κράτησης αλλοδαπών, συνιστά χωρίς αμφιβολία το αποκορύφωμα των παραβιάσεων που τελούνται εδώ και χρόνια από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σε βάρος των δικαιωμάτων προσφύγων και μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα μας και προσβάλλει κατάφωρα και ανενδοίαστα κάθε έννοια κράτους δικαίου.

Η επ' αόριστον διοικητική κράτηση αποτελεί την κλιμάκωση της παράνομης πρακτικής της συστηματικής, μαζικής και συλλήβδην συλληψης και κράτησης αλλοδαπών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Ελλάδα, χωρίς καμία εξατομικευμένη κρίση, που, από τον Αύγουστο του 2012, έχει λάβει διαστάσεις πογκρόμ, στο πλαίσιο της επιχείρησης «Ξένιος Ζεύς»: η παράνομη στέρηση της ελευθερίας χιλιάδων ανθρώπων, μεταξύ των οποίων και πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς ή ειδικής προστασίας και μέριμνας (αιτούντες άσυλο, οικογένειες, παιδιά, ασυνόδευτοι ανήλικοι, έγκυοι, θύματα βασανιστηρίων, ασθενείς, υπερήλικες), η κράτησή τους υπό άθλιες συνθήκες, η επί πολλά έτη προβληματική λειτουργία του συστήματος ασύλου, η απουσία μηχανισμού προστασίας και δομών πρώτης υποδοχής προσφύγων στα σύνορα, ευτελίζουν τους θεσμούς και διασύρουν τη χώρα διεθνώς.

Η επιχείρηση «Ξένιος Ζεύς» και η λειτουργία στρατοπέδων κράτησης/συγκέντρωσης αλλοδαπών, συμπληρώνουν την πολιτική επαναπροωθήσεων και αποτροπής εισόδου και συνιστούν τα βασικά συστατικά της μεταναστευτικής πολιτικής και της πολιτικής ασύλου της κυβέρνησης, που γίνεται με όρους αστυνομικούς και επικοινωνιακούς, κατά παράβαση του διεθνούς και εθνικού δικαίου, αναδεικνύουν, δε, ρατσιστική αντίληψη. Η παράνομη παράταση της διοικητικής κράτησης αλλοδαπών και πέραν του ανώτατου ορίου του δεκαοκταμήνου που ορίζει ρητά ο νόμος, συνιστά έκφανση αυτής της παράνομης κυβερνητικής πολιτικής, που επιχειρεί να εισαγάγει καθεστώς εξαίρεσης από το Σύνταγμα και το νόμο, σε βάρος προσώπων που δεν διαθέτουν έγγραφα διαμονής.

Η κατασκευή, δε, μιας νομικής επίφασης και η “επιστράτευση,” από το Υπουργείο, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο και εξέδωσε σχετική, κατά παραγγελία, -κατόπιν αιτήματος-ερωτήματος της ΕΛ.ΑΣ- γνωμοδότηση-έκτρωμα, για την κάλυψη αυτής της πρωτοφανούς παράνομης παράτασης της κράτησης, εκθέτει ανεπανόρθωτα το Υπουργείο αλλά και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, ως συνταγματικά κατοχυρωμένο θεσμό και

γεννά πολλά ερωτηματικά για το εύρος της μη σύννομης λειτουργίας των θεσμών στη χώρα μας .

Συγκεκριμένα, με την υπ' αριθμ. 44/2014 Γνωμοδότηση του -η οποία υιοθετήθηκε από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κύριο Δένδια με σχετική απόφασή του-, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, γνωμοδότησε, σε ευθεία αντίθεση με ρητή διάταξη νόμου, υπέρ της δυνατότητας να παραταθεί η κράτηση των υπό απέλαση / επιστροφή στη χώρα καταγωγής τους τελούντων αλλοδαπών, για αόριστο διάστημα, πέραν του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών που θέτει ρητά ο νόμος.

Ειδικότερα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αποφάνθηκε ότι, «σε περίπτωση κράτησης αλλοδαπού επί 18 συνολικά μήνες κατόπιν προηγούμενης αποφάσεως επιστροφής ή απελάσεως [...] τα αρμόδια όργανα [...] δύνανται αυτομάτως [...] να επιβάλουν σε αυτόν το μέτρο της υποχρεωτικής διαμονής στο χώρο κρατήσεως».

Προκαλεί κατ'αρχήν κατάπληξη, η αιτιολογία για την ως άνω παρέκκλιση από τη νομιμότητα, που διατυπώνεται στην Γνωμοδότηση, αιτιολογία που δεν περιλαμβάνει νομικές κρίσεις, αλλά θεωρήσεις και απόψεις που εμφορούνται από καταφανώς ρατσιστικές αντιλήψεις και που δεν έχουν θέση σε έγγραφα του Δημοσίου, πολλώ, δε, μάλλον σε Γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και σε Υπουργικές Αποφάσεις. Συγκεκριμένα, η διατύπωση κρίσης, περί ύπαρξης κινδύνου για το δημόσιο συμφέρον, από την υποχρεωτικά και εκ του νόμου προβλεπόμενη απελευθέρωση προσώπων που δεν διαθέτουν έγγραφα παραμονής, δεν συνιστά νομική κρίση αλλά υποκειμενική άποψη, που υπερβαίνει αφ' ενός το ερώτημα που τέθηκε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αφ' ετέρου την αρμοδιότητα και την ιδιότητα των μελών του να εκφέρουν εν προκειμένω γνώμη για την χάραξη μεταναστευτικής πολιτικής. Και είναι ανεπίτρεπτο νομικοί του ελληνικού Δημοσίου να γνωμοδοτούν υπέρ της παράβασης νόμου, όταν καλούνται να υποδείξουν το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο και αντ' αυτού να προτείνουν καθεστώτα εξαίρεσης(!) επικαλούμενοι κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον, επί τη βάσει αυθαίρετων, υποκειμενικών εξω-νομικών και εν προκειμένω, ρατσιστικών αντιλήψεων, ενεργούντες σε ευθεία παράβαση του Συντάγματος: γιατί αυτό διατυπώνεται στην Γνωμοδότηση ως αιτιολογία, ότι δηλαδή κινδυνεύει το δημόσιο συμφέρον γιατί η απελευθέρωση των κρατούμενων αλλοδαπών, θα οδηγήσει σε "έμμεση νομιμοποίηση της παραμονής τους" -πιθανότητα που συνιστά κίνδυνο για τους συντάκτες – καθώς "στην ραγδαία αύξηση του πληθυσμού των μη νόμιμων μεταναστών στο εσωτερικό, με τις εντεύθεν δυσμενείς συνέπειες στη δημόσια τάξη και ασφάλεια"-αφού για τους συντάκτες ο αλλοδαπός χωρίς έγγραφα παραμονής είναι εξ ορισμού επικίνδυνος(!) και ως εκ τούτου προτείνουν την εξωδικαστική καταδίκη του σε διοικητική κράτηση επ' αόριστον, κατά παράβαση του ισχύοντος νόμου.

Η Γνωμοδότηση, πέραν της προφανούς παρέκκλισής της από την ισχύουσα νομοθεσία, εμφορείται και προωθεί επικίνδυνες για τη δημοκρατία αντιλήψεις και πρακτικές -τις οποίες αποπειράται να επενδύσει με γελοίες επιφάσεις νομιμότητας-, σύμφωνα με τις οποίες το Σύνταγμα και οι νόμοι εφαρμόζονται επιλεκτικά. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τους συντάκτες της και τον Υπουργό κύριο Δένδια που την υιοθέτησε, δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται το Σύνταγμα και οι νόμοι στους αλλοδαπούς που δεν διαθέτουν έγγραφα διαμονής, γιατί αυτό επιτάσσει το Δημόσιο Συμφέρον, το οποίο μάλιστα, δεν αποτυπώνεται στο νόμο ως όρος εφαρμογής του, αλλά αποφασίζουν να το εισαγάγουν και να το καθορίσουν αυθαίρετως τρεις υπάλληλοι και ένα Όργανο της εκτελεστικής λειτουργίας(!).

Επιπλέον, ο χαρακτηρισμός «της υποχρεωτικής διαμονής ενός ανθρώπου σε χώρο κρατήσεως» ως διοικητικό μέτρο που διαφοροποιείται της κράτησης, και μάλιστα από νομικούς του Ελληνικού Δημοσίου, συνιστά εμπαιγμό, παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και ακόμα μια ντροπιαστική προσβολή της αξιοπρέπειας χιλιάδων ανθρώπων

που βιώνουν την αθλιότητα, κρατούμενοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στα αστυνομικά τμήματα της χώρας μας.

Η πρακτική της διοικητικής κράτησης προσώπων πέραν του εκ του νόμου τιθέμενου ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών, που ακολουθείται πλέον συστηματικά από το Υπουργείο, κατ'εφαρμογήν της σχετικής Υπουργικής Απόφασης που υιοθετεί την ως άνω Γνωμοδότηση, συνιστά πια μια απροκάλυπτη και ευθεία παραβίαση του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, του Συντάγματος καθώς και ρητής διάταξης της εθνικής νομοθεσίας.

Το ανώτατο όριο διοικητικής κράτησης αλλοδαπών, εν όψει των διαδικασιών επιστροφής τους, τίθεται ρητά από την ισχύουσα νομοθεσία και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ξεπερνά τους δεκαοκτώ μήνες. Συγκεκριμένα, “[...] Το ανώτατο όριο κράτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξάμηνο[...]

” και “[...] μπορεί να παραταθεί για περιορισμένο μόνο χρόνο που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες παρά τις εύλογες προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών η επιχείρηση απομάκρυνσης είναι πιθανόν να διαρκέσει περισσότερο επειδή: α) ο υπήκοος της τρίτης χώρας αρνείται να συνεργασθεί ή β) καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων από τρίτες χώρες. [...]” (άρθρο 30 παρ.5 και 6 αντιστοίχως Ν. 3907/2011 όπως ισχύει). Αντίστοιχες και οι διατάξεις του άρθρου 76 του νόμου 3386/2005, όπως ισχύει τροποποιημένος.

Σημειωτέον, δε, ότι, η ως άνω διάταξη του άρθρου 30 του νόμου 3907/2011, αποτελεί προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις του άρθρου 15 της Οδηγίας 2008/115/EK «σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη – μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών», ενσωματώνει δηλαδή ενωσιακή νομοθεσία στο εθνικό δίκαιο.

Παρότι δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία, ούτε υπάρχει χώρος για αντίθετη ερμηνεία από την διατύπωση του ως άνω άρθρου, τόσο στον νόμο 3907/2011, όσο και στην Οδηγία 2008/115/EK, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει ήδη αποφανθεί δεσμευτικά επί των ως άνω διατάξεων της Οδηγίας και συγκεκριμένα ως προς το ότι «όταν έχει συμπληρωθεί ο μέγιστος χρόνος κράτησης τον οποίο προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 6, της Οδηγίας 2008/115 [18 μήνες] [...] ο ενδιαφερόμενος πρέπει να απολύεται αμέσως [...] το άρθρο 15, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/115 δεν επιτρέπει σε καμία περίπτωση την υπέρβαση του ανώτατου χρονικού ορίου που καθορίζεται με τη διάταξη αυτή.. [...] Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας προκειμένου να συνεχίσουν την κράτηση προσώπου κατ'εφαρμογήν της Οδηγίας 2008/115/EK και να αρνηθούν την απελευθέρωσή του μετά την συμπλήρωση διαστήματος 18 μηνών [...]» [ΔΕΕ, Υπόθεση C-357/09 PPU Said Shamilovich Kadzoev (Huchbarov), παρ. 60, 69 και 71 αντιστοίχως.]

Αλλά και η ελληνική δικαιοσύνη απεφάνθη περί του παράνομου χαρακτήρα της διοικητικής κράτησης πέραν των δεκαοκτώ μηνών, κρίνοντας ταυτόχρονα το προφανές, ότι δηλαδή, το περιοριστικό μέτρο της υποχρεωτικής διαμονής στο χώρο κράτησης αποτελεί ουσιαστικά συνέχιση της κράτησης και ότι η κράτηση πέραν των 18 μηνών «δεν ερείδεται σε κάποια νομοθετική διάταξη» και συνεπώς πρέπει να αρθεί. Συγκεκριμένα, μετά την πρώτη απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (υπ' αριθμ 2255/23.5.2014), στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιρρήσεων κατά κράτησης, που εκδόθηκε με το ως άνω σκεπτικό, πάνω από είκοσι αποφάσεις Διοικητικών Πρωτοδικείων έκριναν ήδη περί του παράνομου χαρακτήρα της συνέχισης της διοικητικής κράτησης για διάστημα πέραν του δεκαοκταμήνου. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, συνεχίζει, ωστόσο, την παράνομη πρακτική της κράτησης αλλοδαπών μετά την παρέλευση του ανώτατου ορίου του δεκαοκταμήνου παρά την κρίση και των ελληνικών Δικαστηρίων για τον παράνομο χαρακτήρα της αλλά και παρά τις σοβαρές επικρίσεις από Διεθνή Όργανα, παρά τις καταγγελίες οργανώσεων του πεδίου των δικαιωμάτων του ανθρώπου και παρά τον κίνδυνο

να επιβληθούν κυρώσεις από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για παραβίαση ενωσιακού δικαίου.([...]Η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, εκφράζει τη σοβαρή ανησυχία της για την υιοθέτηση, από πλευράς του αρμόδιου Υπουργείου, απόφασης που επιτρέπει πρακτικά την παράταση της κράτησης και πέραν του ανώτατου ορίου των 18 μηνών που προβλέπει ο νόμος και η σχετική Οδηγία της Ε.Ε[...] προτείνει[...] Ανάκληση της Υπουργικής Απόφασης που αποδέχεται την υπ' αριθ. 44/2014 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ[...],Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες – Γραφείο Ελλάδας Επίκαιρα Ζητήματα Προσφυγικής Προστασίας 19 Ιουνίου 2014, Νομικό Συμβούλιο του Κράτους- Μια νομική εκτροπή, “Ομάδα Δικηγόρων για τα Δικαιώματα των Μεταναστών και των Προσφύγων” 21 Μαρτίου 2014, Επ’ αόριστον κράτηση: μια ευθεία προσβολή του εθνικού, ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου. 8/4/2014, Παράνομη η επ’ αόριστον διοικητική κράτηση αλλοδαπών έκρινε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, 24 Μαΐου 2014, ΝΣΚ: Βάπτισαν την κράτηση αλλοδαπών περιοριστικό όρο για να μην ομολογήσουν ότι ο Ξένιος Δία ήταν φιάσκο...,Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, 22 Μαρτίου 2014,)

Εν τω μεταξύ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και Εξορισθέντες (European Council on Refugees and Exiles (ECRE), από κοινού με δύο ελληνικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και το ΑΙΤΗΜΑ έστειλαν επιστολές προς την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης κα. Σεσίλια Μάλμστρομ και τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κο. Νίκο Δένδια, σχετικά με την παράταση της κράτησης πέρα από το ανώτατο όριο των 18 μηνών, ζητώντας την ανάκληση αποφάσεων που έχουν εκδοθεί και τη γενικότερη συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Σε περίπτωση, δε, που οι ελληνικές αρχές αρνηθούν, να κινηθεί η διαδικασία παραπομπής της χώρας μας στο ευρωπαϊκό δικαστήριο για παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας..(Επιστολές σε Επίτροπο Μαλστρομ και Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για τη παράταση διοικητικής κράτησης – Νέα γραπτή παρέμβαση του ΕΣΠ, Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, 8 Μαΐου 2014)

Στην παρούσα χρονική στιγμή εκατοντάδες άνθρωποι κρατούνται στα κρατητήρια και στα Κέντρα Κράτησης της χώρας, παρά την παρέλευση του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών κράτησής τους, βιώνοντας, πέραν της παράνομης στέρησης της ελευθερίας τους, επιπλέον απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, λόγω και των συνθηκών κράτησής τους.(τουλάχιστον 200 άτομα στο Κέντρο Κράτησης Αμυγδαλέζας, πάνω από 100 άτομα στο Κέντρο Κράτησης Κορίνθου, και άλλα τόσα στα υπόλοιπα Κέντρα Κράτησης της χώρας). Οι περισσότεροι από τους ανθρώπους αυτούς αδυνατούν να προσφύγουν στην Δικαιοσύνη για την άρση της κράτησής τους, γιατί δεν διαθέτουν τους πόρους για νομικό συμπαραστάτη, ενώ δεν προβλέπεται για την διαδικασία αυτή- αντιρήσεις κατά κράτησης- δωρεάν νομική συνδρομή. Είναι, δε έγγραφη διαδικασία που προϋποθέτει δικηγόρο.Οι άνθρωποι αυτοί καταδικάτηκαν χωρίς δικαστή, έξω από κάθε νομιμότητα, σε επ’ αόριστον κράτηση, της οποίας η διάρκεια είναι στο έλεος του Υπουργείου.

Επειδή παρότι η κράτηση προσώπων και υπό την ισχύουσα νομοθεσία, ακόμα και ενόψει διαδικασιών εξαναγκασμένης επιστροφής τους στη χώρα τους, προβλέπεται μόνο ως έσχατο μέτρο, που επιτρέπεται μόνο κατ’ εξαίρεση, οι ελληνικές αρχές την εφαρμόζουν ως κανόνα. Η χώρα μας, δε, έχει καταδικασθεί επανειλημμένως από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για παραβιάσεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, τόσο ως προς τις συνθήκες κράτησης αλλοδαπών σε αντίστοιχα κέντρα, κράτηση η οποία χαρακτηρίστηκε ως απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, όσο και ως προς τη νομιμότητα της κράτησης αλλοδαπών, λαμβανομένης υπ’ όψιν της της σκοπιμότητας της και της έλλειψης ενημέρωσης και αποτελεσματικών μέσων άμυνας των κρατούμενων (Dugoz, SD, Tabesh, AA, RU , MSS, Mahmudi, Rahimi κατά Ελλάδας κ.α).

Επειδή οι συνθήκες κράτησης προσώπων στα Κέντρα Κράτησης Αλλοδαπών και στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων συνιστούν per se απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση και παραβιάζουν το Διεθνές Δίκαιο και το Σύνταγμα της Ελλάδας.

Επειδή το Υπουργείο αντί να λάβει μέτρα για να σταματήσει η παράνομη αυτή μεταχείριση χιλιάδων ανθρώπων, επιτείνει την παρανομία και παραβιάζει πια ευθέως και απροκάλυπτα το Σύνταγμα και τους ισχύοντες νόμους, παρατείνοντας την κράτηση των ανθρώπων αυτών, επ' αόριστον, πέραν και του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών που θέτει ρητά ο νόμος

Επειδή το ανώτατο όριο διοικητικής κράτησης αλλοδαπών, εν όψει των διαδικασιών επιστροφής τους, τίθεται ρητά από την ισχύουσα νομοθεσία και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ξεπερνά τους δεκαοκτώ μήνες (άρθρο 30 παρ.5 και 6 αντιστοίχως Ν. 3907/2011 όπως ισχύει που προσαρμόζει την ελληνική νομοθεσία προς τις διατάξεις του άρθρου 15 της Οδηγίας 2008/115/EK και άρθρο 76 του νόμου 3386/2005, όπως ισχύει).

Επειδή όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων (Άρθρο 5 παρ.3 του Συντάγματος) και η προσωπική ελευθερία κάθε προσώπου είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος. (Άρθρο 5 παρ.4 του Συντάγματος)

Επειδή ο Υπουργός, και οι αρμόδιες αρχές για τη σύλληψη και διοικητική κράτηση αλλοδαπών, οφείλουν να λειτουργούν και να συμμορφώνονται με την αρχή της νομιμότητας.

Επειδή ο Υπουργός, ως πολιτικός και διοικητικός προϊστάμενος των υπεύθυνων αρχών για τη σύλληψη και διοικητική κράτηση αλλοδαπών, είναι υπόλογος για παράνομη κράτηση εκατοντάδων προσώπων και ευθεία παραβίαση του Συντάγματος και της κείμενης νομοθεσίας που τελείται με την κράτηση αλλοδαπών μετά την παρέλευση του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών, σύμφωνα πια και με αποφάσεις των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων. **Οι παράνομες, δε, αυτές αποφάσεις και πράξεις της Διοίκησης επισύρουν την ευθύνη του Δημοσίου για αποζημιώσεις για παράνομη κράτηση, που είναι βέβαιο ότι θα φτάσουν ποσά εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ.** Ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει επιδικάσει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, σε βάρος του ελληνικού Δημοσίου, για παραβιάσεις που αφορούν τη νομιμότητα, και τις συνθήκες κράτησης, πριν την πρωτοφανή και κατάφωρη παραβίαση που συντελείται με την παράταση της κράτησης και πέραν του ανώτατου ορίου του δεκαοκταμήνου.

Επειδή ο Υπουργός, ως πολιτικός και διοικητικός προϊστάμενος των υπεύθυνων αρχών για τη διοικητική κράτηση αλλοδαπών, είναι υπόλογος και για τυχόν ποινικές ευθύνες που θα αναζητηθούν και θα ανακύψουν σε βάρος οργάνων της Διοίκησης που λειτουργούν κατ' εντολήν του και ευθύνονται για παράνομη κράτηση προσώπων κατά παράβαση νόμου.

Επειδή ο Υπουργός, και η κυβέρνηση είναι υπόλογοι για την ακραία αυτή παραβίαση της νομιμότητας και των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων εκατοντάδων ανθρώπων, που κρατούνται πέραν του εκ του νόμου ανώτατου ορίου κράτησης, και διασύρουν τη χώρα μας διεθνώς, επισύροντας με τις πράξεις τους την διεθνή ευθύνη της καθώς και ευθύνες έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας τις επιταγές υπεραμύνονται μόνο σε ότι αφορά τις μνημονιακές πολιτικές, ενώ ταυτόχρονα παραβιάζουν τη νομοθεσία της σε ότι αφορά εγγυήσεις και δικαιώματα του ανθρώπου.

Επειδή η Υπουργική Απόφαση που υιοθετεί την υπ' αριθμ. 44/2014 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για να παρατείνει την κράτηση των υπό απέλαση / επιστροφή στη χώρα καταγωγής τους τελούντων αλλοδαπών, για αόριστο διάστημα, πέραν

του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών που θέτει ρητά ο νόμος. συνιστά πια μια απροκάλυπτη και ευθεία παραβίαση του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, του Συντάγματος καθώς και ρητής διάταξης της εθνικής νομοθεσίας.

Επειδή η υπ' αριθμ. 44/2014 Γνωμοδότηση και σχετική Υπουργική Απόφαση, πέραν της προφανούς παρέκκλισής τους από την ισχύουσα νομοθεσία, εμφορούνται και προωθούν επικίνδυνες για τη δημοκρατία αντιλήψεις και πρακτικές, σύμφωνα με τις οποίες το Σύνταγμα και οι νόμοι εφαρμόζονται επιλεκτικά.

Ερωτώνται

Α) Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: 1. Γιατί δεν έχει ανακαλέσει και συνεχίζει να εφαρμόζει την Υπουργική Απόφαση του προκατόχου του, που υιοθέτησε την υπ' αριθμ. 44/2014 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και με την οποία παρατείνεται η κράτηση των υπό απέλαση / επιστροφή αλλοδαπών, για αόριστο διάστημα, πέραν του ανώτατου ορίου των δεκαοκτώ μηνών που θέτει ρητά ο νόμος, κατά πρωτοφανή ευθεία παράβαση του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, του Συντάγματος καθώς και ρητής διάταξης της εθνικής νομοθεσίας; Γιατί συνεχίζει να εφαρμόζει την ως άνω παράνομη Υπουργική Απόφαση και να είναι υπόλογος για παράνομη κράτηση εκατοντάδων προσώπων σε ευθεία παραβίαση του Συντάγματος και της κείμενης νομοθεσίας, όπως έκριναν και τα αρμόδια Διοικητικά Δικαστήρια, τις αποφάσεις των οποίων προκλητικά περιφρονεί;

2. Προτίθεται να ανακαλέσει την ως άνω παράνομη Υπουργική Απόφαση του προκατόχου του, σύμφωνα με την οποία η Διοίκηση και τα όργανά της λειτουργούν εκτός των ορίων της νομιμότητας, επισύροντας για τις πράξεις τους την ευθύνη του Δημοσίου για αποζημιώσεις για παράνομη κράτηση, που είναι βέβαιο ότι θα φτάσουν ποσά εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ; Για ποιο λόγο συνεχίζει ο Υπουργός να μη συμμορφώνεται με την αρχή της νομιμότητας και να εφαρμόζει μια παράνομη απόφαση, που επισύρει την διεθνή ευθύνη της χώρας καθώς και ευθύνες έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

3. Ποιά μέτρα πρόκειται να λάβει προκειμένου άμεσα να λήξει το παράνομο καθεστώς μαζικής και συλλήβδην συλληψης και κράτησης αλλοδαπών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης χωρίς καμία εξατομικευμένη κρίση, δεδομένου του ότι, ακόμα και η κράτηση προσώπων και ενόψει διαδικασιών επιστροφής τους στη χώρα τους προβλέπεται μόνο ως έσχατο μέτρο, η χώρα μας δε, έχει καταδικασθεί επανειλημμένως από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για σχετικές παραβιάσεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου;

Β) Ο Υπουργός Οικονομικών Ποιες διαδικασίες ελέγχου νομιμότητας και διερεύνησης ευθυνών ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ενεργοποιήθηκαν για τους συμπράττοντες και υπογράφοντες την υπ' αριθμ. 44/2014 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία τελεί σε ευθεία αντίθεση με ρητή διάταξη νόμου, του ενωσιακού δικαίου και του Συντάγματος, και με την οποία προτείνεται στη Διοίκηση παραβίαση της νομιμότητας, παραβίαση την οποία έκριναν και διαπίστωσαν τα αρμόδια Δικαστήρια; Ποια μέτρα προτίθεται να λάβει ο Υπουργός για την διερεύνηση τυχόν ως άνω ευθυνών των ως άνω υπαλλήλων, δεδομένης της ευθείας υπαγωγής του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην αρμοδιότητά του;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Βασιλική Κατριβάνου

Νίκος Βούτσης

Ιωάννα Γαϊτάνη

Θοδωρής Δρίτσας

Κώστας Ζαχαριάς

Μαρία Κανελλοπούλου

Χρήστος Καραγιαννίδης

Μαρία Μπόλαρη

Αφροδίτη Σταμπουλή

Δημήτρης Τσουκαλάς